

Ignacy Dec

"Imię własne człowieka : klucz do myśli i nauczania Karola Wojtyły - Jana Pawła II", Jan Galarowicz, Kraków 1996 : [recenzja]

Wrocławski Przegląd Teologiczny 4/2, 158-159

1996

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Filozofii KUL uchodził za główne centrum dobrej, odpowiedzialnej filozofii. Stąd też ukuto nawet powiedzenie: „Od Berlina do Seulu filozofia tylko w KUL-u”.

Listopadowe uroczystości złotego jubileuszu Wydziału Filozofii KUL rozpoczęły się w piątek 15 listopada w godzinach popołudniowych. W pierwszej części wystąpili dwaj współtwórcy szkoły lubelskiej: ks. prof. M. Kurdziałek i o. prof. M. A. Krąpiec. Pierwszy mówił o początkach Wydziału Filozofii, zaś drugi swoją wypowiedź osnuł wokół pytania: „Czym jest filozofia klasyczna?”. Obydwie wypowiedzi miały w dużej mierze charakter wyznań osobistych, chociaż zawierały także teoretyczne wątki merytoryczne. W drugiej części miała miejsce dyskusja panelowa, poprzedzona zagajeniem prof. J. Czerkawskiego: „Szkoła lubelska na tle sytuacji filozofii w powojennej Polsce”. W dyskusji wzięli udział m.in. ks. bp B. Bejze, ks. bp B. Dembowski, prof. L. Koj, prof. A. B. Stępień, prof. Wł. Stróżewski.

Wieczorem w stołówce akaedmickiej odbyła się uroczysta kolacja, w czasie której doszło do towarzyskich, przyjacielskich spotkań i wymiany myśli między różnymi pokoleniami Szkoły.

W drugim dniu jubileuszowego sympozjum wygłoszono trzy wykłady. Ks. prof. J. Herbut mówił na temat: „Sprawa tzw. «pierwszej filozofii» w szkole lubelskiej”. Prelegent nakreślił najpierw model tej filozofii, jaki postulowali przedstawiciele Szkoły. Następnie próbował ukazać w jakim stopniu ten model został przez nich zrealizowany. Drugi mówca – prof. S. Kiczuk, prorektor KUL, zajął się w swoim wystąpieniu zagadnieniem stosowności logiki do filozofii w szkole lubelskiej, zaś trzeci – dr hab. W. Chudy mówił o sporze w szkole lubelskiej wokół podstawy i punktu wyjścia etyki. Wszystkie wykłady wzbudziły duże zainteresowanie wśród słuchaczy, co uwidoczniło się w dyskusji bezpośrednio po wykładach, a także w drugiej jej części, jaka miała miejsce w godzinach popołudniowych.

Bardzo ważnym punktem w programie sympozjum była celebracja Mszy św. w kościele akademickim KUL pod przewodnictwem ks. prof. Stanisława Wielgusa, rektora KUL. Ksiądz rektor w słowie wstępnym uwydatnił zasługi Wydziału Filozofii KUL dla Uniwersytetu, a także dla całej kultury polskiej. Myśli te rozwinął w homilii mszalnej ks. prof. A. Bronk.

Sympozjum lubelskie było nie tylko wielkim wydarzeniem naukowym, ale było wspaniałą okazją do wymiany myśli między zwolennikami filozofii klasycznej, a przede wszystkim dało sposobność do spotkania żyjących jeszcze mistrzów Szkoły z uczniami różnych pokoleń.

ks. Ignacy Dec

Jan G a l a r o w i c z, *Imię własne człowieka. Klucz do myśli i nauczania Karola Wojtyły – Jana Pawła II*, Kraków 1996, s. 188.

Napisano już w Polsce wiele prac dyplomowych oraz stosunkowo dużą ilość artykułów i pozycji książkowych poświęconych życiu i nauczaniu Jana Pawła II. Ich

liczba wzrasta w miarę jak ukazują się nowe dokumenty, nowe teksty Najwyższego Pasterza w Kościele. Wydaje się, że dotąd ciągle jeszcze mało mamy prac poświęconych jego myśli filozoficznej, myśli, która była jakby przygotowaniem do tego wielkiego dzieła teologicznego i duszpasterskiego, które teraz tworzy Papież na oczach całego świata.

W polskich ośrodkach teologicznych najwięcej prac poświęconych filozoficznemu i etycznemu wymiarowi dzieła myślowego kard. Karola Wojtyły powstało w środowisku lubelskim i krakowskim. Szczególne zasługi w tym względzie posiada Instytut Jana Pawła II, działający w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim pod kierunkiem ks. prof. Tadeusza Stycznia. Także w środowisku krakowskim, od czasu do czasu, pojawiają się prace o profilu filozoficznym, dotyczące kard. Karola Wojtyły, chociaż dominują tu: filozofia dialogu (ks. Józef Tischner) i filozofia uprawiana w kontekście nauki (ks. Michał Heller i bp Józef Życiński).

Ostatnio w środowisku krakowskim ukazała się bardzo dobra synteza personalizmu obecnego Papieża zaprezentowana przez Jana Galarowicza, adiunkta w Akademii Górniczo-Hutniczej, wykładowcy filozofii i etyki w kilku uczelniach Krakowa. Autor zadedykował ją Janowi Pawłowi II na pięćdziesięciolecie kapłaństwa. Praca ukazała się w serii wydawniczej „Prace i Sympozja” w Instytucie Bioetyki Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

Sygnalizowana praca J. Galarowicza składa się z czterech części, zawierających w sumie dziesięć rozdziałów. I tak najpierw (rozd. I-II) autor szkicuje szlak życia i główne rysy osobowości obecnego Papieża. W części drugiej (rozd. III-V) ukazuje jego formację filozoficzną. Znajdujemy tu w kolejnych rozdziałach odsłonięcie filozoficznych korzeni myśli Karola Wojtyły. Są to: mistyka św. Jana od Krzyża, racjonalizm i personalizm św. Tomasza z Akwinu oraz fenomenologia Maxa Schelera. Część trzecia, obejmująca rozdziały szósty i siódmy, ma charakter metodologiczny. Autor omawia tu doświadczenie człowieka i metodę antropologii kard. Wojtyły. W części czwartej (rozd. VIII-X) są przedstawione fundamentalne problemy filozofii człowieka. Problemy te autor ułożył w tryptyk: filozofia wolności, filozofia dobra i filozofia relacji międzyosobowych. Po każdej części autor zamieszcza przewodnik bibliograficzny, wskazując, co warto przeczytać w związku z przedstawianą problematyką.

Imię własne człowieka Jana Galarowicza jest bardzo przystępną i zarazem fachową prezentacją antropologii kard. Karola Wojtyły. Znajdą w niej dużą pomoc nie tylko teologowie, duszpasterze, katecheci, nauczyciele, prawnicy, lekarze, ale także zwyczajni poszukiwacze prawdy o człowieku.

ks. Ignacy Dec

Rocco Buttiglione, *Myśl Karola Wojtyły*, tłum. J. Merecki SDS, Lublin 1996, s. 424.

Złoty jubileusz kapłaństwa Jana Pawła II stał się okazją do powstania licznych prac poświęconych Jego osobie. Polskiemu czytelnikowi przybliżono z tej okazji